

[Stegger Nielsen.]

vilde det forekomme mig at være at træde ind paa Omraader, som er neutrale Territorier for de enkelte Hjem; det vilde være et Indgreb i Forældreretten.

Det forekommer mig, at det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelm) havde det Uheld i sidste Halvdel af sin Tale at slaa første Halvdel ihjel. Det ærede Medlem talte meget rigtigt om, hvilke Forpligtelser vi havde som Medlem af Folkeforbundet, som Deltagere i disse forskellige Konferencer; der fulgte Forpligtelser med. Men umiddelbart herefter sagde det ærede Medlem, at det radikale Venstre ønsker ikke slavisk at ratificere alt, hvad der maatte komme fra Genève, og det uddybede det ærede Medlem nærmere. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem; det er netop det, jeg heller ikke ønsker. Jeg mener at kunne slaa fast — og deri er jeg glad ved at være enig med det ærede Medlem —, at Ansvaret ligger hos de lovgivende Forsamlinger, og at man ikke paa Forhaand skal anerkende en Forpligtelse til at ratificere alt, hvad der maatte komme fra Genève. Naar det ærede Medlem talte om, at vi ikke vil yde nogen Haandsrækning til dette Arbejde, er det meget sagt. Det er dog oplyst af Socialministeren, at vi hidtil har arbejdet med paa dette Omraade, og endnu er Udvalgsbehandlingen tilbage, hvorom der fra denne Plads er udtalt de bedste Forhaabninger. Det faar vi nu se.

Til sidst vil jeg bemærke overfor den højtærede Socialminister, at naar jeg sagde, at vi laa i Spidsen, saa har jeg selvfølgelig ikke ment, at vi laa i Spidsen med Hensyn til Ratifikation af Konventioner; jeg ved nok, at vi ikke kan komme paa Højde med mange andre Lande i saa Henseende. Men jeg mente med min Udtalelse, at vi med den bestaaende Lovgivning laa i Spidsen med Hensyn til, hvad Konventionsudkastene kræver. Naar Ministeren paastod, at disse Konventionsudkast ikke kræver Ændring i bestaaende dansk Lovgivning, skal jeg dog henvise til, at det i Bemærkningerne til Forslaget om en ugentlig Fridag i industrielle Virksomheder hedder, at man anser det for muligt at ratificere Konventionen uden „straks“ at gaa til Ændringer i den bestaaende Lovgivning til fuldstændig Opfyldelse af Konventionens Krav. Dette Ord „straks“ siger, at det ikke er nødvendigt paa staaende Fod, i Forbindelse med Ratifikation af Konventionen, at skride til en Ændring af den bestaaende Lovgivning, men der ligger ogsaa deri — det maa jeg have Lov til at

sige —, at man anser det for meget muligt, at det senere vil blive nødvendigt. Ogsaa dette Forhold har vort Parti haft under Overvejelse, om det ikke vilde gribe ind f. Eks. i vor Helligdagslovgivning, og hvad dertil hører, og det har sammen med det øvrige, jeg har fremdraget, været medvirkende til, at vi fandt det rigtigt ikke — som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelm) synes at mene — paa Forhaand at afvise vor Medvirkning til et Arbejde for disse Konventionsudkast, men derimod endnu en Gang at foreslaa dem henvist til Prøvelse i et Udvalg, nedsat af dette høje Ting.

Carl F. Madsen: Til den ærede sidste Taler vil jeg gerne sige, at mine Udtalelser maa forstaas saaledes, at efter min Formening er de forskellige Sager blevet tilstrækkeligt belyst gennem de her foreliggende Oplysninger. Det forhindrer naturligvis ikke, at det ærede Medlem kan mene, at der udover de fremkomne Oplysninger kan være Enkeltheder, som det kan have nogen Interesse at beskæftige sig med i et Udvalg, og som man ønsker der at faa klaret, f. Eks. hvad der forstaas ved „lettere Landbrugsarbejde“, og maaske andre Ting. Ja, Gud bevares, jeg skal gerne yde min Medvirkning, hvis man ønsker Oplysninger om saadanne enkelte Spørgsmaal, det ligger i Sagens Natur, men ellers forekommer det mig, at efter den Behandling, som i hvert Fald de to Sager har faaet i det andet høje Ting, og efter de Oplysninger, som der er kommet frem, maa de siges at være tilstrækkeligt oplyst, saaledes at der ingen Tvivl kan være med Hensyn til dem.

Hvad angaar Spørgsmaalet om en ugentlig Hviledag i industrielle Virksomheder, saa findes der jo en Skrivelse fra Thomas, hvori han besvarer de forskellige Spørgsmaal, der er rettet. At komme ind paa en Gennemgang af denne ret lange Skrivelse vilde føre for vidt, og jeg skal derfor nøjes med at henlede Opmærksomheden paa det sidste Stykke, hvor der forekommer følgende Udtalelser:

„Disse er de Bemærkninger, som jeg har ment at burde fremkomme med. Man kan heraf efter min Mening slutte, at det faktisk foreliggende for Danmarks Vedkommende ikke synes at nødvendig-gøre en Opsættelse af Konventionens Ratifikation.“

Han føjer saa til som sin personlige Mening:

„Ikke desto mindre synes det utvivlsomt, at den internationale Arbejds-konferences. Hensigt vilde imødekom-